

บทที่ 5

บทวิเคราะห์

จากการศึกษาการตามแนวทางการรื้อสร้างจากทฤษฎีสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์เบื้องต้นแล้ว ผู้วิจัยพบว่า นอกจากความแตกต่างระหว่าง “ความเป็นชาย” และ “ความเป็นหญิง” ที่เกิดขึ้นจากอธิบายทฤษฎีแล้ว ผู้วิจัยพบว่าภายในโครงสร้างของกลุ่มตรงข้ามยังมีความสัมพันธ์ที่ซ้อนทับอยู่ภายใน “คู่ตรงข้าม” นั้นอีกด้วย คือ “ผู้หญิง-ความเป็นหญิง-ส่วนตัว-ในบ้าน” กับ “ผู้หญิง-ความเป็นหญิง-สาธารณะ-นอกบ้าน”

ในงานวิจัยชิ้นนี้มีความต้องการในการศึกษาลักษณะของ “ความเป็นหญิง” ในการใช้พื้นที่ทางสถาปัตยกรรม ทั้งพื้นที่ส่วนตัวซึ่งในกรณีศึกษาคือ พื้นที่ภายในบ้าน และพื้นที่สาธารณะ คือพื้นที่หอพักหญิงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นการเชื่อมต่อกับแนวคิดระดับทฤษฎีเข้ากับระดับของการปฏิบัติการ โดยการลงไปเก็บข้อมูลภาคสนามบนพื้นที่ที่กล่าวไปข้างต้น

ในบทวิเคราะห์นี้ จะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของประชากรศึกษาทั้ง 2 กลุ่มดังที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลภาคสนามมา โดยจะนำข้อมูลสรุปออกมาเป็น 3 ส่วนดังนี้

- การประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ
- การใช้พื้นที่และการให้ความหมาย
- การปรับเปลี่ยน ภาพตัวแทน กิจกรรม วัตถุที่ครอบครอง

5.1 วิเคราะห์ 3 ประเด็นหลัก

5.1.1 การประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ

จากการเก็บข้อมูลในพื้นที่บ้านสำหรับประชากรศึกษาหลัก 5 ในการประกอบสร้างนั้นแบ่งออกเป็นสองด้วยกันส่วนแรกคือ พื้นที่บ้าน โดยมีครอบครัวเป็นส่วนในการประกอบสร้าง ในลักษณะของการเลี้ยงดู การอบรม สถานะ สิ่งที่ครอบครัวปลูกฝัง เช่น ต้องทำงานบ้าน ต้องช่วยเหลือตัวเอง หรือ การดูตามใจ เป็นต้น ส่วนที่สองคือ พื้นที่หอพักหญิง โดยมีประชากรศึกษารองเป็นส่วนประกอบสร้างในการอาศัยอยู่ร่วมกันภายในห้อง โดยสังเกตถึงลักษณะของการเป็นอยู่หรือวิธีการในการอาศัยอยู่ร่วมกันของประชากรศึกษาว่ามีวิธีการในการจัดการในการอยู่ร่วมกันอย่างไรบ้าง เช่น สถานะ การสร้างกฎเกณฑ์ หรือเงื่อนไขภายในห้องพัก การปรับตัวเพื่อที่จะอยู่ร่วมกัน หรือการกีดกันทำให้เกิดการแบ่งแยก การไม่ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง เป็นต้น คนสามารถดูได้จากตารางที่ 5.1

	การประกอบสร้างในพื้นที่บ้าน	การประกอบสร้างในพื้นที่หอพักหญิง
นุ่น	นุ่นมีสถานะเป็นลูกคนเดียว แต่ในขณะที่เดียวกันนุ่นก็เป็นหลานคนโตของบรรดาเด็ก ๆ ภายในบ้าน นุ่นมีหน้าที่ที่จะต้องดูแลน้องๆ และทำงานบ้าน สำหรับความสัมพันธ์ของครอบครัวนุ่นแล้วมีความสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน มีการอยู่กันแบบถ้อยทีถ้อยอาศัย	นุ่นจะมีสถานะเป็นที่คนโตภายในห้อง นุ่นมักจะคอยดูแลและแบ่งปันอาหารที่นุ่นทำให้กับเพื่อนๆ รับประทานด้วย ลักษณะความสัมพันธ์ในห้องเป็นแบบ “ถ้อยทีถ้อยอาศัย”
จ๊ะเอ๋	จ๊ะเอ๋มีสถานะเป็นลูกสาวคนเล็ก ที่มีพี่ชายคอยดูแลเอาใจได้ และจะสนิทสนมกับพี่ชายเป็นอย่างมาก บทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของจ๊ะเอ๋ภายในบ้านคือ รับผิดชอบงานบ้าน	จ๊ะเอ๋มีสถานะเป็นเพื่อนร่วมห้องกับเพื่อนคนอื่นๆ เนื่องจากเพิ่งเข้ามาปีหนึ่งเหมือนกัน ความสัมพันธ์ภายในห้องเป็นลักษณะ “ต่างคนต่างอยู่”
เบลล์	เบลล์มีสถานะเป็นพี่สาว หน้าที่ที่เบลล์จะต้องรับผิดชอบภายในบ้านจะมีมากกว่าเด็กคนอื่นๆ ในวัยเดียวกัน คือ นอกจากจะต้องเรียนหนังสือและช่วยงานบ้านแล้ว เบลล์ยังจะต้องดูแลน้องและจะต้องไปช่วยพ่อทำสวนด้วย	เบลล์มีสถานะเป็นน้องของหญิงและเป็นเพื่อนร่วมคณะกับโบว์ ทั้งสามคนอยู่คณะเดียวกัน ความสัมพันธ์ภายในห้องนั้นจึงเป็นแบบพี่น้องและอยู่ร่วมกันแบบเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน
ดริ่ม	ดริ่มมีสถานะเป็นลูกคนเดียว และถูกดูแลอย่างเข้มงวด เมื่อดริ่มอยู่บ้านบทบาทและหน้าที่ของดริ่มคือ ดริ่มมีหน้าที่รับผิดชอบส่วนของตัวเอง	ดริ่มมีสถานะเป็นน้องของก๊ิบ และเป็นเพื่อนของก๊ิบ ใกล้เคียง ลักษณะความสัมพันธ์ภายในห้องพักจะมีการแบ่งแยก ดริ่มจะสนิทกับก๊ิบ ส่วนก๊ิบไถ่นั้นจะไม่สนิทกับคนที่อาศัยอยู่ร่วมห้องเดียวกัน
ฝ้าย	ฝ้ายมีสถานะเป็นพี่สาวคนโต ครอบครัวยังฝ้ายมีความสนิทสนมกันดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ้ายกับพ่อมากที่สุดในบ้าน บทบาทหน้าที่ที่ฝ้ายจะต้องรับผิดชอบคือ งานบ้าน และบางครั้งฝ้ายก็จะต้องช่วยแม่สระผมให้กับลูกค้า เนื่องจากบ้านฝ้ายเปิดเป็นร้านเสริมสวย	ฝ้ายเป็นน้องเล็กที่สุดในคนที่พักอยู่ในห้องเดียวกัน ความสัมพันธ์ของคนภายในห้องจะเป็นลักษณะแบบถ้อยทีถ้อยอาศัย และมีการสร้างเงื่อนไขในการอยู่ร่วมกัน

ตารางที่ 5.1 แสดงการประกอบสร้างของประชากรศึกษาหลักภายในพื้นที่บ้านและพื้นที่หอพักหญิง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

นอกจากการประกอบสร้างของประชากรศึกษาที่เกิดภายในพื้นที่บ้านและพื้นที่หอพักหญิงแล้ว การประกอบสร้างยังนำไปสู่การแสดงออกของภาพตัวแทนความเป็นหญิงที่ประชากรศึกษาหลักได้แสดงออกมาผ่านร่างกาย และบุคลิก ซึ่งประชากรศึกษาหลักแต่ละคนก็มีภาพตัวแทนในลักษณะแบบใด ซึ่งในตารางต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทั้งในพื้นที่บ้านและพื้นที่หอพักหญิง

	ภาพตัวแทนในพื้นที่บ้าน	ภาพตัวแทนในพื้นที่หอพักหญิง
นุ่น	ความอ่อนหวาน เรียบร้อย และเป็นคนที่คอยเอาใจใส่ต่อคนรอบข้าง ภาพตัวแทนของผู้หญิงในอดีต จากการปลูกฝังจากรุ่นสู่รุ่น เช่น ความอ่อนหวาน ความเป็นแม่บ้านแม่เรือน ดูแลบ้าน ทำอาหาร เป็นต้น	ภาพตัวแทนของการดูแลเอาใจใส่ และมีความเป็นแม่บ้านแม่เรือน
จ๊ะเอ๋	เป็นผู้หญิงสมัยใหม่ และมีความมั่นใจในตัวเอง และในวัยเด็กจ๊ะเอ๋จะเล่นอยู่ในกลุ่มของเด็กผู้ชาย	จ๊ะเอ๋ยังคงเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ที่มีความมั่นใจ
เบลล์	เบลล์เป็นผู้หญิงที่มีความรับผิดชอบต้องทำงานทั้งในบ้านและนอกบ้าน และเป็นผู้หญิงที่มีกระฉับกระเฉงและมีความคล่องตัว	เบลล์เป็นผู้หญิงที่มีความความคล่องแคล่ว และกระฉับกระเฉง
ดริม	ดริมเป็นผู้หญิงที่มีภาพตัวแทนของความเข้มแข็ง เป็นผู้หญิงที่ภาพตัวแทนของความเป็นชายผสมอยู่ด้วย คือดริมมีลักษณะที่ห้าว จากการอบรมที่เข้มงวดจากพ่อ	ดริมเป็นผู้หญิงที่มีลักษณะที่ของความมั่นใจ และลักษณะคล้ายกับผู้ชาย
ฝ้าย	ฝ้ายเป็นผู้หญิงค่อนข้างอ่อนหวาน และสุภาพ ฝ้ายเป็นผู้หญิงที่ถูกดูแลเอาใจใส่จากครอบครัวเป็นอย่างดี	ภาพของผู้หญิงที่มีความอ่อนหวาน และมีความลักษณะของความเป็นหญิงที่ลักษณะขี้อ่อน

ตารางที่ 5.2 แสดงให้เห็นความแตกต่างของภาพตัวแทนของประชากรศึกษาหลักทั้งภายในพื้นที่บ้านและพื้นที่หอพักหญิง

จากตารางที่ 5.1 และ 5.2 แสดงให้เห็นถึงการประกอบสร้างของประชากรศึกษาหลัก ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 ซึ่งอภิปรายได้กล่าวถึงการประกอบสร้างนั้นจะประกอบด้วย “สังคม วัฒนธรรม และบทบาทหน้าที่” ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้แสดงผ่านประชากรศึกษาในลักษณะของภาพตัวแทน ซึ่งภาพตัวแทนที่ผู้วิจัยได้กล่าวไปนั้น เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยได้จากการทำความรู้จักต่อตัวประชากรศึกษา โดยผ่านภาพลักษณ์ภายนอก และการเข้าไปเก็บข้อมูลโดยการศึกษาถึงพฤติกรรมและการใช้ชีวิตประจำวันของประชากรศึกษาหลักทั้ง 5 คน

จากตารางนั้นแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการประกอบสร้างและภาพตัวแทน จากสิ่งที่ถูกประกอบสร้างจากพื้นที่บ้านนั้นก่อให้เกิดการสร้างภาพตัวแทนในแบบหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามภาพตัวแทนนั้นยังไปปรากฏอยู่บนพื้นที่หอพักหญิงด้วยเช่นเดียวกัน ดังต่อไปนี้ นุ่น ที่มีภาพตัวแทนของความเป็นหญิงที่ดูแลเอาใจใส่ต่อคนรอบข้าง มีความเป็นแม่บ้านแม่เรือน ทั้งในพื้นที่บ้านและพื้นที่หอพักหญิง เนื่องจากการประกอบสร้างภายในพื้นที่บ้านนั้นเกิดจากการปลูกฝังจากยายและแม่ รวมไปถึงบทบาทหน้าที่ที่นุ่นได้รับในการดูแลน้องๆ และดูแลผู้สูงอายุที่บ้านด้วย รวมทั้งเมื่อนุ่นอยู่หอพักแล้วนุ่นยังคงมีบทบาทเป็นพี่คนโต ทำให้นุ่นยังคงมีภาพตัวแทนภายในหอพักหญิงคล้ายกับในพื้นที่บ้าน สำหรับจ๊ะเอ๋ ที่มีภาพตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่ที่มีความมั่นใจในตัวเอง อาจจะเป็นเพราะความสนิทสนมและอยู่ในกลุ่มของพี่ชาย ซึ่งอยู่ในกลุ่มของคนที่เป็นผู้ใหญ่กว่า อาจจะทำให้จ๊ะเอ๋นั้นมีลักษณะของความเป็นชายในการกล้าคิดกล้าตัดสินใจ หรือบุคลิกที่แตกต่างออกไปจากนุ่นที่มีความเป็นแม่บ้าน และเป็นคนชอบดูแลเอาใจใส่ผู้อื่น และในความเป็นผู้หญิงที่มั่นใจในตัวเองนั้นยังคงเป็นภาพตัวแทนที่ติดตัวจ๊ะเอ๋ และไปปรากฏอยู่บนพื้นที่หอพักหญิงด้วยเช่นเดียวกัน สำหรับเบลล์เด็กผู้หญิงที่มีความรับผิดชอบทั้งการทำงานในบ้านและนอกบ้าน จากการบทบาทของพี่สาว ส่งผลให้เบลล์นั้นมีภาพตัวแทนความเป็นหญิงที่มีความกระฉับกระเฉง คล่องตัว และเมื่อเบลล์ย้ายมาอยู่ที่หอพักหญิงภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่แล้ว เบลล์ยังคงภาพตัวแทนเดิมถึงแม้จะไม่ได้มีบทบาทของความเป็นพี่แล้วก็ตาม แต่ภาพตัวแทนนั้นเกิดจากความรับผิดชอบที่ติดตัวมาจากพื้นที่บ้าน จากงานที่เบลล์ทำ ถึงแม้เบลล์จะเป็นนักศึกษา เบลล์ยังคงทำงานไปด้วย สำหรับดริม ดริมก็มีภาพตัวแทนของความเป็นผู้หญิงสมัยใหม่และมีภาพตัวแทนของความเข้มแข็ง มีลักษณะของความเป็นชายผสมอยู่ด้วย ซึ่งเกิดจากการประกอบสร้างจากครอบครัว ที่สอนให้ดริมเป็นคนกล้าคิด กล้าตัดสินใจ รวมไปถึงการอบรมที่เข้มงวด จากการประกอบสร้างของดริมในพื้นที่บ้าน มาสู่พื้นที่หอพักหญิงนั้น ยังคงมีภาพตัวแทนที่คล้ายกับภาพตัวแทนที่เกิดขึ้นภายในบ้านให้เห็นเช่นเดียวกับประชากรศึกษาคนอื่นๆ ถึงแม้ว่าสถานะและบทบาทจะแตกต่างออกไปจากพื้นที่บ้านก็ตาม เช่นเดียวกับฝ้าย เมื่ออยู่บ้านฝ้ายจะมีสถานะเป็นพี่สาว แต่

เมื่อมาอยู่หอพักจะมีสถานะเป็นน้องคนเล็ก แต่ฝ่ายก็ได้นำภาพตัวแทนที่ความอ่อนหวาน และสุภาพ ที่ถูกประกอบสร้างมาจากพื้นที่บ้านยังคงปรากฏบนพื้นที่หอพักหญิงด้วย

จากสิ่งที่กล่าวไปข้างต้น จะเห็นได้ว่าประชากรศึกษาหลักทั้ง 5 คนที่ได้ย้ายจากพื้นที่บ้าน มาสู่พื้นที่หอพักหญิงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นั้น ยังคงแสดงให้เห็นได้ว่า การแสดงออกของภาพตัวแทนของทั้งสองพื้นที่นั้น มีการแสดงออกของภาพตัวแทนความเป็นหญิงที่ใกล้เคียงกัน และจากภาพตัวแทนที่เกิดขึ้นที่ผู้วิจัยได้พบนั้น เมื่อย้อนกลับไปมองถึงสิ่งที่ประกอบสร้างในส่วนของ “สังคม วัฒนธรรม และบทบาทหน้าที่” ที่แตกต่างกันของประชากรศึกษาแต่ละคนนั้น ทำให้เกิดภาพตัวแทนที่แตกต่างกันออกไป

จากความแตกต่างกันของภาพตัวแทนที่ประชากรศึกษาแต่ละคนนั้นมีการประกอบสร้างที่แตกต่างกันไป ทำให้ประชากรศึกษาหลักนั้นมีลักษณะความเป็นอยู่และความสัมพันธ์กับประชากรศึกษารองที่อาศัยภายในห้องพักเดียวกัน มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปด้วย

จากการเก็บข้อมูลภาคสนามในพื้นที่ห้องพักภายในหอพักหญิงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากประชากรศึกษาหลักจำนวน 5 คน ที่อาศัยในแต่ละห้องพัก และประชากรศึกษารองอีกจำนวน 11 คน ที่อาศัยแยกตามห้องที่ประชากรศึกษาหลักได้พักอาศัย และภายในห้องพักแต่ละห้องนั้น ลักษณะของการอยู่ร่วมกันที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งดูได้จากตารางต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

	ภาพตัวแทนในพื้นที่หอพักหญิง	ลักษณะความสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกันระหว่างประชากรศึกษาหลักและประชากรศึกษารอง
นุ่น	ภาพตัวแทนของการดูแลเอาใจใส่ และมีความเป็นแม่บ้านแม่เรือน	ภายในห้องนุ่นนั้นมีการสร้างพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมสาธารณะ มีการสร้างกิจกรรมที่หลากหลายภายในห้อง และคนภายในนั้นมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีลักษณะการเป็นอยู่แบบถ้อยทีถ้อยอาศัย
จ๊ะเอ๋	จ๊ะเอ๋ยังคงเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ที่มีความมั่นใจ	การเป็นอยู่ภายในห้องของจ๊ะเอ๋นั้น เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะที่แบ่งแยกกัน ต่างคนต่างอยู่ ลักษณะการใช้พื้นที่ภายในห้องนั้นจะเป็นลักษณะของกิจกรรมส่วนตัว ไม่มีการใช้พื้นที่ในลักษณะที่เป็นกิจกรรมสาธารณะ
เบลล์	เบลล์เป็นผู้หญิงที่มีความความคล่องแคล่ว และกระฉับกระเฉง	ลักษณะการใช้พื้นที่ภายในห้องของเบลล์นั้นมีทั้งกิจกรรมที่เป็นส่วนตัวและกิจกรรมที่เป็นสาธารณะ มีการอยู่ร่วมกันแบบเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน
ครีม	ครีมเป็นผู้หญิงที่มีลักษณะของความมั่นใจและลักษณะคล้ายกับผู้ชาย	การอยู่ร่วมกันภายในห้องของครีมนั้น จะมีการแบ่งแยกระหว่างครีม กีบ และก๊วกไ่ สำหรับการใช้พื้นที่นั้นจะมีทั้งกิจกรรมที่เป็นส่วนตัว และกิจกรรมที่เป็นสาธารณะ ในลักษณะกิจกรรมที่เป็นสาธารณะนั้น จะมีเพียงครีมและกีบเป็นผู้ใช้งาน เนื่องจากว่าก๊วกไ่มีความสนิทสนมกับคนภายในห้องพักเดียวกัน ก๊วกไ่จึงจะกลับเข้ามานอน ในเวลาที่หอพักใกล้จะปิดแล้ว
ฝ้าย	ภาพของผู้หญิงที่มีความอ่อนหวาน และมีลักษณะของความเป็นหญิงที่ลักษณะขี้อ้อน	ภายในห้องของฝ้ายนั้น คนภายในห้องมีความเป็นอยู่แบบถ้อยทีถ้อยอาศัย ภายในห้องมีการสร้างเงื่อนไขในการอยู่ร่วมกัน ลักษณะกิจกรรมภายในห้องมีการใช้พื้นที่ที่ในลักษณะกิจกรรมที่เป็นส่วนตัวและกิจกรรมที่เป็นสาธารณะ

ตารางที่ 5.3 ตารางแสดงลักษณะของการอยู่ร่วมกันภายในห้องระหว่างประชากรศึกษาหลักและประชากรศึกษารอง (กิจกรรมที่นำมาใส่ในตารางข้างล่างนี้เกิดจากการเข้าไปเก็บข้อมูลในพื้นที่หอพักหญิงของประชากรศึกษา)

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 5.3 แสดงให้เห็นถึงลักษณะความสัมพันธ์ของแต่ละห้องที่อาศัยอยู่ร่วมกันนั้น ต่างก็มีวิธีที่จะปรับตัวเข้าสู่พื้นที่สาธารณะและความเป็นสาธารณะ ในการอาศัยอยู่ร่วมกันด้วยวิธีที่แตกต่างกัน เช่น การอยู่ร่วมกันโดยอาศัยเงื่อนไขเป็นตัวกลาง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการอยู่ร่วมกัน¹ และห้องของเบลล์ที่เป็นการอยู่กันอย่างเคารพสิทธิของกันและกัน ซึ่งจะแตกต่างกันออกไปจากห้องของนุ่น ที่ไม่ได้สร้างเงื่อนไขในการอยู่ร่วมกัน ประชากรศึกษาที่อาศัยอยู่ในห้องพักเดียวกันนั้นต่างอยู่กันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัย อาจจะเป็นไปได้ว่าทั้งสามคนนั้นมีความสนิทสนมกันมากมาก่อนก็เป็นได้

ในขณะที่เดียวกัน ห้องของจ๊ะเอ๋และห้องของครีมนั้นประชากรศึกษาต่างสร้างพื้นที่ความเป็นพื้นที่ขึ้นมาภายในห้องพัก จึงทำให้การอยู่ร่วมกันดำเนินไปค่อนข้างลำบาก จะสังเกตได้จากตารางที่แสดงไว้ข้างต้นว่า สำหรับทั้งสองห้องมีลักษณะการเป็นอยู่อย่างไม่มีกฎเกณฑ์ อาจจะส่งผลให้ประชากรศึกษาแต่ละคนนั้น ทำสิ่งต่างๆ โดยที่ไม่สนใจต่อประชากรศึกษาคนอื่นที่อาศัยอยู่ร่วมกัน ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความไม่พอใจต่อประชากรศึกษาคนอื่น และสิ่งนี้ส่งผลให้เกิดความแบ่งแยกขึ้นภายในห้องพัก เช่น ห้องของจ๊ะเอ๋ จะเป็นห้องที่ประชากรศึกษาทั้งสามคนไม่มีความสนิทสนมกัน เห็นได้จากการใช้พื้นที่ภายในห้องพัก ที่จะมีการแบ่งแยกเครื่องเรือนอย่างชัดเจน² สำหรับห้องของครีมนั้นจะแตกต่างออกไปจากห้องของจ๊ะเอ๋ คือ ห้องของครีมนั้นจะมีการแบ่งแยกออกเป็น 2 กลุ่มด้วยกัน คือ ครีมและก๊ิบ ในส่วนของก๊ิบไถ่นั้นจะแยกตัวออกมา³ จะเห็นได้จากการใช้และครอบครองพื้นที่ของก๊ิบไถ่ที่แสดงไว้ในบทที่ 4

5.1.2 การใช้พื้นที่และการให้ความหมาย

จากบทที่ 4 ในส่วนของการให้ความหมายที่ประชากรศึกษาหลักมีต่อพื้นที่ที่ประชากรศึกษานั้นครอบครอง โดยผู้วิจัยมุ่งประเด็นถึงลักษณะของการที่ประชากรศึกษานั้นได้ให้ความหมายต่อพื้นที่ที่ประชากรศึกษาได้ครอบครอง

จากการเข้าไปเก็บข้อมูลภาคสนามพบว่า การให้ความหมายถึงคำว่า “พื้นที่ส่วนตัว” นั้นแบ่งได้เป็น 2 นัยยะด้วยกันคือ พื้นที่ส่วนตัวที่เป็นในลักษณะของ “นามธรรม” เช่น การนึกคิด หรือทางด้านความรู้สึกต่างๆที่เป็นส่วนตัวที่ไม่มีขอบเขตชัดเจนในการแสดงขอบเขตการครอบครอง และส่วนที่เป็น “รูปธรรม” เช่น กิจกรรรม ซึ่งเป็นการแสดงขอบเขตพื้นที่ที่แสดงผ่านพื้นที่ทางสถาปัตยกรรม สามารถจับต้องและมองเห็นได้

¹ สามารถย้อนกลับไปอ่านรายละเอียดได้ในบทที่ 4 ในส่วนห้องของฟ้า

² สามารถกลับไปดูรายละเอียดได้ในบทที่ 4 ในส่วนห้องของจ๊ะเอ๋

³ สามารถกลับไปดูรายละเอียดได้ในบทที่ 4 ในส่วนห้องของครีม

จากมุมมองในการมองพื้นที่ส่วนตัว มีทั้งส่วนที่เป็นรูปธรรมและส่วนที่เป็นนามธรรม งานชิ้นนี้ได้แสดงให้เห็นถึงการซ้อนทับในการครอบครองพื้นที่ระหว่าง พื้นที่ทางสถาปัตยกรรมที่สามารถจับต้องและมองเห็นได้ กับพื้นที่ทางสังคมที่เป็นนามธรรม ซึ่งจะนำไปสู่ข้อเสนอแนะในระดับนโยบาย และการออกแบบห้องพักภายในหอพักหญิง

สำหรับการให้ความหมายต่อพื้นที่สาธารณะสำหรับประชากรศึกษาหลักนั้น จะเป็นการคิดที่เกิดจากการใช้งานต่อพื้นที่สาธารณะ และเกิดจากจำนวนคนที่เข้าไปใช้งาน

	การใช้พื้นที่และการให้ความหมายต่อพื้นที่ สาธารณะในพื้นที่บ้าน	การใช้พื้นที่และการให้ความหมายต่อพื้นที่ สาธารณะในพื้นที่หอพักหญิง
นุ่น	กิจกรรมที่เกิดขึ้นในบ้านส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมสาธารณะที่เกิดขึ้นระหว่างนุ่นและบุคคลในครอบครัว ซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมระดับสาธารณะที่เกิดขึ้นในบ้าน	ห้องพักเป็นพื้นที่สาธารณะ เนื่องจากว่าภายในห้องนั้นเป็นพื้นที่ที่ใช้ร่วมกันกับเพื่อนคนอื่น
จ๊ะเอ๋	พื้นที่ภายในบ้านนั้นมีคนอื่นเข้าไปใช้ร่วมด้วยแล้ว ถือได้ว่าพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่สาธารณะในระดับของบ้าน	จ๊ะเอ๋ให้ความหมายถึงห้องพักเป็นพื้นที่สาธารณะจากการอยู่ร่วมกับคนที่ไม่รู้จักกันมาก่อน และการใช้พื้นที่ภายในห้องพัก
เบลล์	จากความหมายของพื้นที่ส่วนตัวแล้ว อาจจะกล่าวได้ว่าพื้นที่อื่นๆ ภายในบ้าน นอกเหนือจากพื้นที่ห้องนอนนั้น จะกลายเป็นพื้นที่สาธารณะสำหรับเบลล์	จากการอยู่ร่วมกันของคนภายในห้องพักมีความสนิทสนมกัน จึงทำให้พื้นที่สาธารณะกลายเป็นพื้นที่ส่วนตัว
ดริม	จากความคุ้นชินในการใช้พื้นที่ร่วมกับคนอื่นจึงไม่ทำให้ดริมแบ่งแยกในเรื่องของพื้นที่	ดริมให้ความหมายต่อพื้นที่หอพักเป็นพื้นที่สาธารณะ เพราะว่าเป็นการใช้งานร่วมกับบุคคลอื่น
ฝ้าย	จากความเป็นส่วนตัวของฝ้าย และความเป็นส่วนตัวของครอบครัวในพื้นที่บ้านที่ไปซ้อนทับอยู่บนพื้นที่สาธารณะซึ่งก็คือ “พื้นที่ร้านเสริมสวย”	จากความสนิทสนมของคนภายในห้องพัก ทำให้พื้นที่สาธารณะนั้นกลายเป็นพื้นที่ส่วนตัว

ตารางที่ 5.4 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะการใช้พื้นที่และการให้ความหมายต่อพื้นที่สาธารณะระหว่างพื้นที่ส่วนตัวภายในบ้านและพื้นที่สาธารณะภายในหอพักหญิงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ในการให้ความหมายสำหรับพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะสำหรับประชากรศึกษาหลักนั้น แสดงให้เห็นได้ว่าพื้นที่นั้นจะเป็นพื้นที่ส่วนตัวหรือพื้นที่สาธารณะนั้นไม่ได้เกิดจากจำนวนคนที่เข้าไปใช้งานเพียงอย่างเดียว การให้ความหมายต่อพื้นที่ของประชากรศึกษาหลักนั้นจะมีส่วนประกอบทางด้านทางรู้สึกด้วย เช่น นุ่น ที่ต้องอาศัยห้องเดียวกับแม่ และเบลล์ที่ต้องอยู่ห้องเดียวกับน้องสาว พื้นที่ส่วนตัวนั้นไม่ได้เกิดจากการใช้งานคนเดียวจึงทำให้เป็นพื้นที่ส่วนตัว แต่เกิดจากความคุ้นเคยและความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ทำให้พื้นที่นั้นกลายเป็นพื้นที่สาธารณะ

ส่วนต่อไปนี้จะเป็นการแสดงถึงสิ่งที่เกิดขึ้นภายในห้องพักซึ่งต้องการจะแบ่งให้เห็นระหว่างกิจกรรมที่เป็นส่วนตัวและกิจกรรมที่เป็นสาธารณะภายในห้องพักหญิงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ของประชากรศึกษาหลักทั้ง 5 คน โดยจะแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาที่ผู้วิจัยเข้าไปทำการเก็บข้อมูล ตั้งแต่เวลา 18:00 – 22:00 น.

	18:00-19:00			19:00-20:00			20:00-21:00			21:00-22:00		
	นุ่น	ตาล	พัค	นุ่น	ตาล	พัค	นุ่น	ตาล	พัค	นุ่น	ตาล	พัค
กิจกรรมสาธารณะ												
ทานอาหาร												
ตีปิงปอง												
แอโรบิก												
งานอดิเรก												
ดูโทรทัศน์												
ดูหนัง												
พูดคุย												
กิจกรรมส่วนตัว												
ออกไปข้างนอก												
ทำการบ้าน												
นอน												
เก็บของ												
อาบน้ำ												

ตารางที่ 5.5 แสดงกิจกรรมของห้องพักที่นุ่น

	18:00-19:00			19:00-20:00			20:00-21:00			21:00-22:00		
	จีเอ	ชาร์ย	โบว์	จีเอ	ชาร์ย	โบว์	จีเอ	ชาร์ย	โบว์	จีเอ	ชาร์ย	โบว์
กิจกรรมสาธารณะ												
ทานอาหาร												
ตีปิงปอง												
แอโรบิก												
งานอดิเรก												
คูโทรทัศน์												
คูหนัง												
พุดคุย												
กิจกรรมส่วนตัว												
ออกไปข้างนอก												
ทำการบ้าน												
นอน												
เก็บของ												
อาบน้ำ												

ตารางที่ 5.6 แสดงกิจกรรมของห้องพักที่จีเอ

	18:00-19:00			19:00-20:00			20:00-21:00			21:00-22:00		
	เบลล์	หญิง	โบว์	เบลล์	หญิง	โบว์	เบลล์	หญิง	โบว์	เบลล์	หญิง	โบว์
กิจกรรมสาธารณะ												
ทานอาหาร												
ตีปิงปอง												
แอโรบิก												
งานอดิเรก												
คูโทรทัศน์												
คูหนัง												
พุดคุย												
กิจกรรมส่วนตัว												
ออกไปข้างนอก												
ทำการบ้าน												
นอน												
เก็บของ												
อาบน้ำ												

ตารางที่ 5.7 แสดงกิจกรรมของห้องพักที่เบลล์

	18:00-19:00			19:00-20:00			20:00-21:00			21:00-22:00		
	ครีม	กิป	กึ่งโก้	ครีม	กิป	กึ่งโก้	ครีม	กิป	กึ่งโก้	ครีม	กิป	กึ่งโก้
กิจกรรมสาธารณะ												
ทานอาหาร												
ตีปิงปอง												
แอโรบิก												
งานอดิเรก												
ดูโทรทัศน์												
ดูหนัง												
พูดคุย												
กิจกรรมส่วนตัว												
ออกไปข้างนอก												
ทำการบ้าน												
นอน												
เก็บของ												
อาบน้ำ												

ตารางที่ 5.8 แสดงกิจกรรมของห้องพักที่ครีม

	18:00-19:00				19:00-20:00				20:00-21:00				21:00-22:00			
	ฝ้าย	ฝน	ชมพู	ฮือบ	ฝ้าย	ฝน	ชมพู	ฮือบ	ฝ้าย	ฝน	ชมพู	ฮือบ	ฝ้าย	ฝน	ชมพู	ฮือบ
กิจกรรมสาธารณะ																
ทานอาหาร																
ตีปิงปอง																
แอโรบิก																
งานอดิเรก																
ดูโทรทัศน์																
ดูหนัง																
พูดคุย																
กิจกรรมส่วนตัว																
ออกไปข้างนอก																
ทำการบ้าน																
นอน																
เก็บของ																
อาบน้ำ																

ตารางที่ 5.9 แสดงกิจกรรมของห้องพักที่ฝ้าย

จากที่ 5.5 - 5.9 ตารางที่ได้เสนอไปนั้น แสดงให้เห็นถึงกระบวนการ 4 ขั้นตอนที่ได้กล่าวไปข้างต้น คือ การตระหนักรู้ถึงพื้นที่ใช้สอยที่ถูกกำหนดขึ้นและประชากรศึกษาที่อาศัยอยู่ร่วมกันนั้นเกิดความต้องการในการใช้พื้นที่ที่เหมือนกัน จึงทำให้เกิดการคิดถึงการปรับเปลี่ยนพื้นที่ภายในห้องพักเพื่อที่จะตอบสนองต่อความต้องการ และการตัดสินใจร่วมกันของคนที่อาศัยภายในห้อง และนำไปสู่การลงมือปรับเปลี่ยนพื้นที่ภายในห้องพักเพื่อตอบสนองต่อกิจกรรมที่ต้องการจะเพิ่มเติม จากตารางที่แสดงไปข้างต้นจะแบ่งกลุ่มวิเคราะห์ใน 2 ประเด็นด้วยกันคือ ประเด็นแรก คือ

- ประเด็นแรก คือ กิจกรรมส่วนตัวและกิจกรรมสาธารณะที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาของประชากรศึกษาทั้ง 11 คน โดยจะพูดถึงลักษณะการใช้พื้นที่ภายในห้องพักถึงกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในห้อง โดยจะกล่าวถึง การใช้พื้นที่ภายในห้องพักซึ่งในการใช้พื้นที่ที่จะจัดกลุ่มได้ออกเป็นกลุ่มย่อยคือ กลุ่มที่มีการสร้างกิจกรรมใหม่ และอีกกลุ่มคือกลุ่มที่ไม่มีการสร้างกิจกรรมใหม่
- ประเด็นที่สอง คือ วิเคราะห์ถึงการใช้พื้นที่ในแต่ละช่วงเวลาสำหรับการใช้พื้นที่ภายในห้องพักในแต่ละช่วงเวลา สำหรับในส่วนนี้จะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของคนที่อาศัยอยู่ภายในห้องพักเดียวกัน

จากประเด็นที่ 1 เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่วนตัวและกิจกรรมสาธารณะที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาของประชากรศึกษาทั้ง 11 คน จากตารางข้างต้นนอกจากจะแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในห้องพักในส่วนของกิจกรรมส่วนตัวและกิจกรรมสาธารณะแล้ว จากการใช้พื้นที่ห้องพักนั้นแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มด้วยกันคือ

- 1) กลุ่มแรก จะมีการสร้างกิจกรรมใหม่ขึ้นภายในห้องพัก เช่น ห้องของนุ่น จะเห็นได้ว่ามีกิจกรรมที่หลากหลายภายในห้องพัก ในขณะที่ห้องพักแต่ละห้องมีขนาดเท่ากัน แต่สำหรับห้องนุ่นแล้วมีการปรับเปลี่ยนห้องพักเพื่อการตอบสนองความต้องการในแต่ละช่วงเวลา และความต้องการของแต่ละคน(ดูในตารางที่ 5.4) ในขณะเดียวกัน ห้องของดริม และฝ้ายนั้น ก็มีการสร้างกิจกรรมใหม่ที่คล้ายๆ กัน แต่ก็ไม่ได้หลากหลายเหมือนกับห้องของนุ่น และกลุ่มจะที่ไม่ได้สร้างกิจกรรมใดเพิ่มเติมจากพื้นที่ใช้สอยที่ถูกกำหนดไว้เดิม(พื้นที่ใช้สอยสำหรับการอ่านหนังสือ ส่วนเก็บของ และเตียงนอน) คือห้องของจ๊ะเอ๋ จากตารางที่นำเสนอไปในส่วนของการประกอบสร้างในพื้นที่บ้าน และพื้นที่หอพักหญิง แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์บางอย่างระหว่างเพศสภาพ (ประชากรศึกษาหลัก) กับพื้นที่ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ด้วยกันคือ กลุ่มแรกจะเป็นกลุ่มของการอยู่อาศัยร่วมกันของประชากรศึกษาภายในห้อง ที่มีลักษณะการอยู่อาศัยแบบ “ถ้อยทีถ้อยอาศัย” จากความเป็นอยู่ในลักษณะนี้สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นของประชากรที่อาศัยในห้องเดียวกันนั้นมีความสนิทสนมกัน มีการช่วยเหลือและแบ่งปัน ในลักษณะของการใช้พื้นที่ภายในห้อง จะเห็นได้จากห้องของ นุ่น เบลล์ และฝ้าย สำหรับห้องของเบลล์และห้องของฝ้ายนั้นจะมีความ

แตกต่างออกไปจากห้องของนุ่นตรงที่ ห้องของเบลล์และฝ้ายนั้นจะมีการสร้างเกณฑ์หรือเงื่อนไขในการอยู่ร่วมกัน เช่น ห้องของฝ้าย กิจกรรมการดูโทรทัศน์ภายในห้องพักจะไม่เกิดขึ้นเมื่อมีคนอ่านหนังสือหรือทำการบ้านอยู่(อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในส่วนของฝ้ายในบทที่ 4) หรือห้องของเบลล์จะนึกถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น โดยการรบกวนกัน เช่น สำหรับคนที่ต้องการจะอ่านหนังสือ ในขณะที่มีคนนอนหลับ คนภายในห้องก็จะใช้คอมไฟของตัวเองเป็นต้น (อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในส่วนของเบลล์ในบทที่ 4) จากการสร้างเงื่อนไขสำหรับห้องของเบลล์และฝ้ายนั้น อาจจะเป็นไปได้ว่าเกิดการจากปลุกฝังมาจากที่บ้านที่มีความเข้มงวด เช่น ฝ้ายก็จะถูกควบคุมในเรื่องของการออกไปเล่นนอกบ้านกับเพื่อน เบลล์จะเป็นในลักษณะที่มีหลักเกณฑ์และความรับผิดชอบมาก ซึ่งแตกต่างออกไปจากบ้านของนุ่นที่มีความเป็นอยู่อย่างล้อยืดหยุ่นอาศัย มีความสนิทสนมกันภายในครอบครัว ซึ่งตัวนุ่นเองไม่ได้ถูกอบรมสั่งสอนอย่างเข้มงวดหรือการความรับผิดชอบเท่ากับเบลล์ถึงทำให้ทั้งสามคนนั้นมีวิธีการในการอาศัยอยู่ในหอพักนั้นในลักษณะที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามจากการปรับตัวในการอยู่หอพักเมื่อย้อนกลับไปมองที่พื้นที่บ้านแล้วพบว่า ทั้งนุ่นและเบลล์คนนั้นไม่มีห้องส่วนตัวเป็นของตัวเอง คือ นุ่นจะพักห้องเดียวกับแม่ เบลล์จะพักห้องเดียวกับน้องสาว ซึ่งสิ่งนี้อาจจะเป็นสิ่งที่ทำให้นุ่นและเบลล์ปรับตัวได้ง่ายเมื่อจะต้องอาศัยร่วมห้องกับประชากรศึกษารอง สำหรับฝ้ายแล้ว ฝ้ายจะมีห้องส่วนตัวเป็นของตัวเอง แต่การปรับตัวของฝ้ายนั้นอาจจะเกิดจากความอ่อนหวานอ่อนโยน เลยทำให้ประชากรศึกษาที่อยู่ร่วมกันรู้สึกเป็นมิตร จึงทำให้ฝ้ายไม่มีปัญหาเกี่ยวกับประชากรศึกษาร่วมห้อง

2) กลุ่มที่สอง จะเป็นกลุ่มที่มีการแบ่งแยกหรือแบ่งกลุ่มกันภายในห้องพัก เช่น ห้องของจ๊ะเอ๋ คนภายในห้องไม่มีความสนิทสนมกัน และมีการแบ่งแยกโดยการแสดงผ่านการใช้พื้นที่โดยจะเห็นได้ชัดเจนในส่วนของโต๊ะเขียนหนังสือที่มีการวางแยกออกจากกัน (อ่านเพิ่มเติมได้ในส่วนของจ๊ะเอ๋) สำหรับห้องของครีมนั้นจะเป็นการแบ่งกลุ่มระหว่างครีมและก๊ิบจะมีความสนิทสนมกัน ส่วนก๊ิบไก่อ้นั้นไม่สนิทกับใครภายในห้อง จึงทำให้ก๊ิบไก่อ้นั้นกำหนดและสร้างขอบเขตของพื้นที่ความเป็นส่วนตัวขึ้น โดยสร้างนำผ้าห่มมาปิดล้อมเตียงนอนของก๊ิบไก่อ้นั้น ซึ่งการสร้างพื้นที่แบบนี้จะทำให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกออกไปครีมและก๊ิบ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างทั้งสามคนจึงมีน้อย ทำให้เกิดการแบ่งแยกก็ว่าได้ จากสิ่งที่เกิดขึ้นในกลุ่มนี้เมื่อกลับไปทบทวนถึงการประกอบสร้างที่เกิดจากครอบครัวแล้ว พบว่า ครีมและจ๊ะเอ๋นั้น มีห้องส่วนตัวเป็นของตัวเอง สิ่งนี้อาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีปัญหาเรื่องการปรับตัว เช่น ครีมเมื่ออยู่บ้านนั้น จะถูกทางบ้านดูแลอย่างเข้มงวด เมื่อย้ายมาสู่พื้นที่หอพักแล้วครีมอาจจะต้องการอิสระในการใช้ชีวิต และเมื่อต้องมาอาศัยอยู่ร่วมกับประชากรศึกษาคนอื่นจึงต้องใช้เวลาปรับตัวอยู่มาก ส่วนจ๊ะเอ๋นั้นถูกดูแลเอาใจใส่จากที่บ้าน และจะสนิทสนม

อยู่กับกลุ่มผู้ชาย เมื่อจะต้องมาอาศัยร่วมห้องกับคนที่ไม่รู้จัก และนอกจากจะต้องปรับตัวในเรื่องของการเรียนแล้ว การที่จะปรับตัวเข้าหาคนที่ไม่รู้จักอาจจะเป็นเรื่องยากสำหรับจ๊ะเอ๋ก็เป็นได้

ประเด็นที่สอง วิเคราะห์ถึงการใช้พื้นที่ในแต่ละช่วงเวลาสำหรับการใช้พื้นที่ภายในห้องพักในแต่ละช่วงเวลา จะเห็นได้ว่ากิจกรรมที่เกิดขึ้นทั้งกิจกรรมส่วนตัวและกิจกรรมสาธารณะนั้นถ้าสังเกตให้ดีแล้วจะพบว่า กิจกรรมภายในห้องพักนั้นจะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกันคือ กลุ่มที่เน้นที่กิจกรรมสาธารณะ ซึ่งได้แก่ห้องนุ่ง กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มที่จะเป็นกลุ่มที่มีการทำกิจกรรมระหว่างกิจกรรมส่วนตัวและกิจกรรมสาธารณะเท่าๆกัน ได้แก่ ห้องเบลล์ ห้องคริม และห้องฝ้าย กลุ่มที่สามจะเป็นกลุ่มที่สามเป็นกลุ่มที่มีเฉพาะกิจกรรมส่วนตัวเพียงอย่างเดียว ได้แก่ห้องของจ๊ะเอ๋

ในเรื่องของกิจกรรมส่วนตัวและกิจกรรมสาธารณะในทั้งสามกลุ่มนั้น แสดงให้เห็นได้ถึงความสัมพันธ์ของคนที่พักอาศัยภายในห้องเดียวกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ห้องของนุ่งนั้นมีความสนิทสนมกันมากที่สุด โดยมีความเป็นอยู่แบบ “ถ้อยทีถ้อยอาศัย” ความสนิทสนมนั้นก่อให้เกิดการสร้างกิจกรรมใหม่ภายในห้องพักขึ้นดังที่แสดงให้เห็นในตารางที่ 5.5 สำหรับกลุ่มที่สองนั้นเป็นกลุ่มที่อยู่ในระดับปานกลางเมื่อเทียบกับกลุ่มแรกและกลุ่มที่สาม คือไม่ได้เน้นถึงการสร้างกิจกรรมใหม่เข้ามาในพื้นที่ ส่วนสำหรับกลุ่มสุดท้ายคือห้องของจ๊ะเอ๋ จากตารางที่ 5.6 แสดงให้เห็นได้ถึงความสัมพันธ์ของคนที่พักอาศัยภายในห้องเดียวกันไม่มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันแสดงให้เห็นได้ผ่านตารางแสดงลักษณะการใช้พื้นที่ภายในห้องคือภายในห้องไม่มีกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมสาธารณะ ซึ่งอาจจะความได้ว่าภายในห้องนั้นไม่มีความสนิทสนมหรือมีความสนิทสนมกันน้อยมาก

จากการเก็บข้อมูลภาคสนามในส่วนของการให้ความหมายต่อคำว่า “พื้นที่ส่วนตัว” ของประชากรศึกษาหลักทั้ง 5 คนที่ผู้วิจัยได้นำมาตีความนั้นมีดังนี้

	การใช้พื้นที่และการให้ความหมายต่อพื้นที่ส่วนตัวในพื้นที่บ้าน	การใช้พื้นที่และการให้ความหมายต่อพื้นที่ส่วนตัวในพื้นที่หอพักหญิง
นุ่น	คำนึงถึงเรื่องกิจกรรมที่จะทำในพื้นที่ส่วนตัวมากกว่าที่จะมองไปในด้านของความหมาย นุ่นมองห้องนอนเป็นพื้นที่ส่วนตัวเพราะนุ่นสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างไม่รู้สึกรำคาญ เช่น การอ่านหนังสือการ์ตูน อย่างไรก็ตามกิจกรรมที่นุ่นทำนั้น นุ่นไม่ได้กำหนดพื้นที่ที่ชัดเจน	ส่วนนี้มันเหมือนเป็นพื้นที่ส่วนตัวที่ไม่มีคนเข้ามายุ่ง ถึงแม้ว่านุ่นจะใช้มันสำหรับการคุยโทรศัพท์เป็นส่วนใหญ่ แต่มันก็รู้สึกเหมือนว่าไม่มีใครมาวุ่นวาย นุ่นจึงได้สร้างพื้นที่บริเวณข้างโต๊ะเขียนหนังสือขึ้น เป็นพื้นที่เล็กสำหรับนั่งคุยโทรศัพท์
จ๊ะเอ๋	พื้นที่ส่วนตัวสำหรับจ๊ะเอ๋ไม่ได้มีความหมายพิเศษนอกจากลักษณะของการเข้าไปใช้งานในพื้นที่ของความเป็นส่วนตัว ซึ่งเป็นพื้นที่สำหรับจ๊ะเอ๋คนเดียว	จ๊ะเอ๋คำนึงถึงลักษณะของการใช้พื้นที่จากการถูกเห็นจากคนอื่นที่ไม่ใช่คนในครอบครัว
เบลล์	เบลล์ได้สร้างพื้นที่นามธรรมขึ้น โดยไม่มีขอบเขตภายในบ้าน และสำหรับห้องนอน ในความหมายของ “พื้นที่ส่วนตัว” ของเบลล์นั้น เกิดจากการใช้พื้นที่อันเกิดจากความสัมพันธ์ที่สนิทสนมระหว่าง “พี่สาว” และ “น้องสาว” หรือความคุ้นชินของทั้งสองคนพี่น้อง	จากความสนิทสนมและคุ้นเคย ระหว่างเบลล์และเพื่อนร่วมห้อง ทำให้พื้นที่ภายในห้องพักกลายเป็นพื้นที่ส่วนตัว
ดริม	ดริมไม่เคยนึกถึงคำว่า “พื้นที่ส่วนตัว” และ “พื้นที่สาธารณะ” มาก่อนเลย เนื่องจากดริมเองอาจจะคุ้นชินกับการที่อาศัยอยู่กับน้ำ ซึ่งพักในห้องเดียวกันมากกว่าการที่จะใช้พื้นที่ส่วนตัวของตัวเองที่บ้าน แต่ดริมกล่าวถึงความรู้สึกถึงความเป็นส่วนตัวไว้ว่า “เป็นเรื่องที่ไม่อยากให้ใครมาก้าวก่าย” จะเห็นได้จากพื้นที่ส่วนตัวที่ดริมได้สร้างขึ้นมา	เนื่องจากดริมมองห้องพักเป็นพื้นที่สาธารณะ ดริมจึงไม่ได้ใช้พื้นที่ในลักษณะเดียวกับบ้าน
ฝ้าย	ฝ้ายจะนึกถึงพื้นที่ที่จะมีการปิดล้อม และกิจกรรมสำหรับทำในพื้นที่ส่วนตัวก็ให้ความนึกถึงการไม่ถูกเห็นจากคนภายนอก	ฝ้ายให้ความหมายห้องพักว่าเป็นพื้นที่ส่วนตัว เพราะว่าคนภายในห้องมีความสนิทสนมกัน และอยู่กันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัย

ตารางที่ 5.10 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะการใช้พื้นที่และการให้ความหมายต่อพื้นที่ส่วนตัวระหว่างพื้นที่ส่วนตัวภายในบ้านและพื้นที่ส่วนตัวภายในหอพักหญิงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จากการให้ความหมายต่อพื้นที่ส่วนตัวของประชากรศึกษาทั้ง 5 คน แสดงให้เห็นได้ว่า “การให้ความหมาย” ที่มีต่อคำว่า “พื้นที่ส่วนตัว” จะมีทั้งสิ่งที่เป็นนามธรรม และสิ่งที่เป็นรูปธรรม ซึ่งประชากรศึกษาหลักแต่ละคนนั้นต่างก็ให้น้ำหนักของความเป็นรูปธรรมและนามธรรมแตกต่างกัน จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ประชากรศึกษาที่มองพื้นที่ในลักษณะที่เป็นรูปธรรมหรือในส่วนที่เป็นกิจกรรมในการใช้ และครอบครองพื้นที่นั้น จะเป็นคนที่มีห้องส่วนตัวเป็นของตัวเองจึงทำให้ประชากรศึกษานั้นสามารถใช้พื้นที่ส่วนตัวในการทำกิจกรรมที่ตัวเองสนใจได้ ยกเว้น นุ่น ที่พักห้องเดียวกับแม่ และนุ่นเองก็ไม่ได้มุ่งประเด็นไปในเรื่องของกิจกรรมเสียทีเดียว นุ่นเองยังทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงทางด้านความรู้สึกด้วยเช่นกันคือ “นุ่นเองจะพักห้องเดียวกับแม่ นุ่นก็มองว่าพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ส่วนตัว เพราะนุ่นสามารถทำอะไรได้อย่างไม่ต้องรู้สึกเงินอาย” จากสิ่งที่นุ่นกล่าวนั้น นุ่นคิดถึง “วิธี” การที่นุ่นจะสร้างให้เกิดความรู้สึกถึงความเป็นส่วนตัว กิจกรรมของความเป็นส่วนตัวที่ต้องการการปกปิด หรือพื้นที่ที่ปิดบังจากสายตาของคนภายนอก แต่อย่างไรก็ตามแล้ว นุ่นก็ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างนุ่นกับแม่ ที่มีความสนิทสนมกันมากในระดับที่สามารถทำกิจกรรมที่เป็นส่วนตัวได้ในขณะที่แม่อยู่ภายในพื้นที่เดียวกัน

สำหรับดริม และเบลล์แล้ว จะแตกต่างออกไปจากกรณีของจ๊ะเอ๋ และฝ้าย จากการให้ความหมายของคำว่าพื้นที่ส่วนตัว ที่จะให้ความสำคัญต่อทางด้านของความรู้สึกมากกว่าเรื่องของกิจกรรม อาจจะเป็นไปได้ว่าเบลล์ และดริม⁴ จากการครอบครองพื้นที่ของทั้งดริมและเบลล์นั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า จากการไม่มีพื้นที่ในการทำกิจกรรมที่เป็นส่วนตัว หรือมีพื้นที่ครอบครองคนเดียวนั้น ทำให้ดริมและเบลล์พยายามหาพื้นที่ที่ตนสามารถที่จะแสดงออกถึงความเป็นส่วนได้ และทั้งสองคนต่างที่จะเลือกพื้นที่ที่ทางนามธรรม เช่น พื้นที่ทางความคิด ความรู้สึก เป็นพื้นที่ในการแสดงออกถึงความเป็นส่วนตัว หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นพื้นที่ที่ต้องการกีดกันคนภายนอกเข้ามา ซึ่งเป็นพื้นที่นอกเหนือไปจากพื้นที่ทางสถาปัตยกรรม เช่น การให้ความสำคัญต่อพื้นที่โดยการมองพื้นที่ส่วนตัวนั้นมีมุมมองที่คล้ายกัน นุ่น จ๊ะเอ๋และฝ้าย ที่เน้นถึงกิจกรรมที่สามารถแสดงให้เห็นได้ผ่านการใช้พื้นที่ทางสถาปัตยกรรม และสามารถแสดงขอบเขตการครอบครองพื้นที่ได้ เช่น นุ่นได้สร้างพื้นที่ส่วนตัวขึ้นภายในห้องโดยหาพื้นที่เล็กๆ ไว้สำหรับคุยโทรศัพท์ และทำครัว เป็นต้น ซึ่งแตกต่างออกไปจากเบลล์และดริม ที่จะให้ความสำคัญต่อความเป็นส่วนตัวในลักษณะของความคิด ความรู้สึก ซึ่งการมองความเป็นส่วนตัวในลักษณะที่เป็นนามธรรมแบบนี้ นั้น ไม่สามารถแสดงขอบเขตในการครอบครองให้บุคคลอื่นเห็นได้ เช่น พื้นที่ทางด้านความรู้สึกนึกคิด การได้อยู่เงียบๆ

⁴ นั้นไม่มีพื้นที่ห้องส่วนตัว สำหรับดริมแล้ว จากการพักที่บ้านของน้ำในจังหวัดเชียงใหม่เป็นส่วนใหญ่แล้ว ดริมจะพักอยู่ภายในห้องพักเดียวกับน้ำ

กับตัวเอง เป็นต้น อย่างไรก็ตามเบลล์และครีมเองต่างก็มีพื้นที่ส่วนตัวเช่นเดียวกับนุ่น จีเอและฝ้าย เพียงแต่มีการครอบครองพื้นที่ในลักษณะที่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตามในความหมายของ “พื้นที่ส่วนตัว” ต่างก็มีทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ซ้อนทับกันอยู่ หรืออาจจะกล่าวได้ว่าทั้งสองสิ่งนี้ทำงานร่วมกัน ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า พื้นที่ที่เป็นรูปธรรมและพื้นที่ที่เป็นนามธรรมนั้นไม่สามารถแยกออกจากกันได้ แต่อย่างไรก็ตาม พื้นที่ทางสถาปัตยกรรมนั้นสามารถแสดงให้เห็นได้ถึงขอบเขตการครอบครองพื้นที่ของประชากรศึกษาได้ แสดงไว้ผ่านการใช้พื้นที่ เช่น นุ่น ได้แสดงขอบเขตการครอบครองพื้นที่ผ่านการนำเครื่องครัวของตนเองไปวางไว้ที่ระเบียงห้อง หรือกุกโก้ที่แสดงขอบเขตโดยใช้ผ้าห่มนั้นมาปิดพื้นที่รอบเตียงนอนของตัวเอง ซึ่งก็เป็นการแสดงขอบเขตที่ชัดเจน เป็นต้น

5.1.3 การปรับเปลี่ยนและสร้างใหม่ในแง่มุมต่างๆ

ในส่วนของการปรับเปลี่ยน ในส่วนของบทวิเคราะห์นี้ จะแสดงให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนระหว่างภาพตัวแทน หรือการใช้พื้นที่ภายในห้องพักหญิงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ของประชากรศึกษาหลัก ว่ามีการปรับเปลี่ยนภาพตัวแทนที่เกิดจากการประกอบสร้างจากพื้นที่บ้าน หรือประชากรศึกษาหลักเลือกที่จะปรับเปลี่ยนการใช้พื้นที่ภายในห้องพักหญิงจากพื้นที่ใช้สอยที่ถูกกำหนดขึ้นไว้ตั้งแต่แรก เพื่อการตอบสนองต่อความต้องการในการใช้พื้นที่

การจะปรับเปลี่ยนพื้นที่นั้น มีกระบวนการในการปรับเปลี่ยน 4 ขั้นตอนดังเช่นได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 2 ดังนี้

- 1) การตระหนักรู้ ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นว่ามีส่วนใดที่เข้ามากระทบต่อความเป็นปัจเจกบุคคล
- 2) การคิดวิเคราะห์ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นเริ่มคิดแก้ปัญหา
- 3) ตัดสินใจที่จะแก้ปัญหากับสิ่งที่เกิดขึ้น
- 4) แสดงออกหรือกระทำออกมา

จากกระบวนการทั้ง 4 ขั้นนี้จะใช้เป็นที่ช่วยในการมองถึงการปรับเปลี่ยนพื้นที่ใช้สอยที่เกิดขึ้นภายในห้องพักของประชากรศึกษาหลัก เพื่อเข้าใจถึงการเลือกปรับเปลี่ยนพื้นที่ เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของประชากรศึกษา

ในส่วนของการปรับเปลี่ยนจะแสดงให้เห็นภาพรวมของกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในห้องพักของประชากรศึกษาทั้ง 5 คน เพื่อแสดงให้เห็นถึงการเพิ่มเติมของกิจกรรมที่ถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ต้นของห้องพัก คือ พื้นที่ของการอ่านหนังสือ ส่วนหลับนอน และบริเวณเก็บของใช้ส่วนตัว

จากการนำเสนอการเก็บข้อมูลภาคสนามในบทที่ 4 พบว่าจากประชากรศึกษาหลักทั้ง 5 คน นั้นจะมีประชากรศึกษาหลักคือ นุ่น และเบลล์ ที่มีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ภายในห้องพักของ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยนุ่น ได้ปรับเปลี่ยนพื้นที่เพื่อตอบรับกับความต้องการในการชอบทำอาหาร นุ่นจึงได้จัดแบ่งพื้นที่ภายในห้องพักสำหรับการทำครัวขึ้น อย่างที่ได้นำเสนอรายละเอียดไปในบทที่ 4 นอกจากการปรับพื้นที่ให้ตอบสนองกับความต้องการแล้ว นุ่นยังแสดงให้เห็นถึงความความเป็นหญิงในแบบของที่ยังคงภาพตัวแทนของการดูแลเอาใจใส่ และความเป็นแม่บ้านแม่เรือนบนพื้นที่หอพักหญิงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่อีกด้วย

สำหรับเบลล์แล้ว เบลล์ได้จัดการกับพื้นที่ใช้สอยของเบลล์ โดยเบลล์ได้แสดงของเขตที่เบลล์ครอบครองผ่านสิ่งที่เบลล์ชอบ คือ กิตตี้ และสีชมพู ซึ่งภายในห้องพักผู้วิจัยจะสามารถรู้ได้ว่าพื้นที่ไหนเป็นพื้นที่ที่เบลล์ครอบครองได้โดย ดูจากของใช้ที่เบลล์วางไว้บนเครื่องเรือนต่างๆ เช่น โต๊ะเขียนหนังสือของเบลล์ก็จะมีเครื่องใช้ที่เป็นสีชมพูวางอยู่ และบนที่นอนก็จะมีตุ๊กตาคิตตี้บางอยู่บนที่นอน ซึ่งถ้าสังเกตดีๆ แล้วจะพบภาพตัวแทนของเบลล์ ที่มีลักษณะแตกต่างออกไปจากพื้นที่บ้าน ในพื้นที่บ้านแล้วเบลล์จะมีภาพตัวแทนของความเป็นผู้ใหญ่กว่าอายุ ความรับผิดชอบ ความคล่องแคล่วกระฉับกระเซง แต่ในพื้นที่หอพักนั้น ผู้วิจัยยังเห็นถึงความอ่อนหวานของเบลล์ จากสิ่งที่เบลล์เลือกใช้ และสีที่เบลล์ชอบก็เป็นสีที่แสดงออกของความเป็นหญิงอยู่แล้ว

สำหรับดริม จ๊ะเอ๋ และฝ้ายแล้ว ไม่มีการแสดงออกถึงภาพตัวแทนผ่านการใช้พื้นที่ภายในห้อง หรือผ่านการใช้เครื่องเรือนที่ตัวเองครอบครองที่ชัดเจนอย่างเช่น นุ่น และเบลล์ อย่างไรก็ตาม ทั้งดริม จ๊ะเอ๋ และฝ้ายแล้ว ต่างก็ได้มีการเลือกเครื่องเรือนเพื่อให้ออกมาใช้งานของแต่ละบุคคลตามการใช้งานเท่านั้น

5.2 จากวัตถุประสงค์หลักของงานวิจัย

5.2.1 จากเชื่อมโยงจากอัตลักษณ์ทางเพศสภาพ ไปสู่ การใช้พื้นที่

จากสิ่งที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไปข้างต้นนั้น แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างเพศสภาพและพื้นที่ ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ต่อกัน โดยประชากรศึกษาได้แสดงผ่านการใช้พื้นที่ทางสถาปัตยกรรม เพื่อแสดงให้เห็นถึงการครอบครองพื้นที่และการแสดงถึงการครอบครองผ่านการใช้พื้นที่นั้น ก็มีด้วยกันหลาย เช่น ห้องของดริม ที่มีประชากรศึกษารองคือกุกไก่ ที่แสดงให้เห็นถึงการสร้างขอบเขตที่ตัวเองครอบครองออกมามีลักษณะที่ชัดเจน โดยการนำผ้าห่มเป็นวัตถุในการแสดงขอบเขตที่กุกไก่ครอบครอง เป็นต้น

นอกจากนี้แล้วพื้นที่ยังแสดงให้เห็นได้ถึงภาพตัวแทนของคนที่เป็นเจ้าของพื้นที่ด้วย เช่น เบลล์ที่ได้แสดงความเป็นเจ้าของพื้นที่ด้วยการนำของใช้ส่วนตัวที่บ่งบอกถึงภาพตัวแทนของเบลล์ไปวางไว้ยังพื้นที่ที่เบลล์ครอบครอง เป็นต้น และความสัมพันธ์ระหว่างเพศสภาพและพื้นที่ ยังแสดงให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนของ 2 สิ่งด้วยกัน สิ่งแรกการปรับเปลี่ยนพื้นที่ เช่น นุ่นได้เพิ่มเติม

พื้นที่สำหรับทำครัวเพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการใช้งาน และสิ่งที่ชอบทำ นุ่นจึงได้สร้างพื้นที่ครัวขึ้นบริเวณระเบียง เป็นต้น และสิ่งที่สองคือ การปรับ เปลี่ยนภาพตัวแทน เช่น จ๊ะเอ๋จากกิจกรรมที่จ๊ะเอ๋จะทำเมื่ออยู่ที่บ้าน เช่น การเล่นเกมดาร์ จ๊ะเอ๋ได้ตัดกิจกรรมดังกล่าวออกไป อาจจะกล่าวได้ว่า เป็นเพราะความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในห้อง ไม่ได้ตอบสนองต่อกิจกรรมดังกล่าว

ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศสภาพและพื้นที่ต่างก็ส่งผลซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตามการปรับเปลี่ยนนั้นก็ขึ้นอยู่กับบุคคลแต่ละคนว่าเลือกที่จะปรับเปลี่ยนอะไรเพื่อให้เหมาะสมกับแต่ละตัวบุคคลและเหมาะสมกับอัตลักษณ์ทางเพศของตัวเอง

5.2.2 ปัจจัยจากการใช้พื้นที่ เป็นส่วนที่ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนหรือสร้างใหม่ทางเพศ

สภาพ

จากสิ่งที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ระหว่าง “เพศสภาพ” และ “พื้นที่” นั้นได้ก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยน ทั้งในส่วนของปรับเปลี่ยนภาพตัวแทน ปรับเปลี่ยนพื้นที่ หรือแม้กระทั่งการสร้างภาพตัวแทนใหม่จากการศึกษาวิจัยชิ้นนี้พบว่า การปรับเปลี่ยน และการสร้างใหม่ของ “ผู้หญิง และความเป็นหญิง” จากการโยกย้ายตำแหน่งแห่งที่จาก “ผู้หญิง – ความเป็นหญิง – พื้นที่ส่วนตัว – ในบ้าน” มาสู่ “ผู้หญิง – ความเป็นหญิง – พื้นที่สาธารณะ – หอพักหญิง” จากการโยกย้ายตำแหน่งแห่งที่มีปัจจัยที่ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยน และการสร้างใหม่ ได้แก่ การประกอบสร้างที่แตกต่างกันระหว่างพื้นที่บ้าน (พื้นที่ส่วนตัว) และพื้นที่หอพักหญิง (พื้นที่สาธารณะ) ในความแตกต่างของการประกอบสร้างในพื้นที่บ้านที่เกิดจากการอบรมสั่งสอน สถานะ บทบาทหน้าที่ภายในบ้าน และความสัมพันธ์ของคนภายในครอบครัว แน่นนอนว่าย่อมมีความแตกต่างออกไปจากพื้นที่หอพักหญิงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เนื่องจากความแตกต่างกันของ สถานที่ พื้นที่ใช้สอย สภาพสังคม ลักษณะการอยู่ร่วมกัน กฎเกณฑ์ที่มีความแตกต่างกัน ถึงแม้ว่าจะมีลักษณะการใช้งานในลักษณะของการอยู่อาศัยเหมือนกันก็ตาม

งานวิจัยชิ้นนี้ได้แสดงให้เห็นถึง ความซับซ้อนภายในโครงสร้างที่เกิดขึ้นที่เกิดจากความแตกต่างในการอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นในลักษณะของกลุ่มตรงข้าม และนำมาสู่การรื้อสร้างความสัมพันธ์ในการโยกย้ายตำแหน่งแห่งที่ของผู้หญิง และการที่ผู้หญิงได้ปรับเปลี่ยนลักษณะการใช้พื้นที่หอพักหญิงซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะ ให้กลายเป็นพื้นที่ส่วนตัว ประชากรศึกษาได้มีการแสดงการครอบครองพื้นที่ และสร้างพื้นที่ส่วนตัวซ้อนทับอยู่บนพื้นที่สาธารณะ แสดงให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนสร้างใหม่ ในส่วนของภาพตัวแทน กิจกรรม วัตถุ และการให้ความหมายต่อพื้นที่

จากห้องพักทั้ง 5 ห้องของประชากรศึกษาหลักนั้น แบ่งกลุ่มตามลักษณะความเป็นอยู่ภายในห้องพักได้เป็น 4 แบบด้วยกัน คือ

- 1) ถ้อยทีถ้อยอาศัย ได้แก่ ห้องนุ่น และห้องฝ้าย
- 2) ต่างคนต่างอยู่ ได้แก่ ห้องจ๊ะเอ๋
- 3) แบบเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ได้แก่ ห้องเบลล์
- 4) การแบ่งแยก ได้แก่ ห้องคริม

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการออกแบบห้องพักหญิง ในแง่ไหนบ้าง

จากลักษณะของการใช้งานภายในห้องพักของประชากรศึกษาหลักทั้ง 5 คนนั้น พบว่าทั้ง 5 ห้องพักมีลักษณะการใช้งานที่แตกต่างกัน ตามสิ่งที่ประชากรศึกษาได้เลือกที่จะแสดงออกถึงภาพตัวแทนผ่านการครอบครองพื้นที่ห้องพักหญิงสาธารณะ และทั้ง 5 ห้องนั้นต่างก็มีความโดดเด่นที่แตกต่างกัน งานวิจัยชิ้นนี้จึงมีข้อเสนอแนะ สำหรับการปรับเปลี่ยนห้องพักสำหรับประชากรศึกษาที่เฉพาะเจาะจง โดยแบ่งออกเป็น 2 แนวทางด้วยกันดังต่อไปนี้

5.3.1 แนวนโยบาย

- สำหรับนักศึกษาปี 1 ที่จะต้องเข้าพักภายในห้องพักหญิงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เบื้องต้นแล้วน่าจะมีความสนใจในการตัดสินใจเลือกห้องพักหรือผู้ที่อาศัยอยู่ร่วมกันด้วยตนเอง หรือเบื้องต้นแล้วการจัดกลุ่มนักศึกษาที่เรียนคณะเดียวกันมาอาศัยอยู่ร่วมกัน เนื่องจากมีลักษณะของการใช้ชีวิตที่คล้ายคลึงกัน เช่น เวลาเรียน หรือเวลารับน้อง เป็นต้น ซึ่งนักศึกษาที่เรียนอยู่คณะเดียวกันนั้นมีปฏิสัมพันธ์และจำเป็นต้องทำความรู้จักกันในเบื้องต้นเสียก่อน สิ่งเหล่านี้อาจจะช่วยลดปัญหาการแบ่งแยกกลุ่มที่จะเกิดขึ้นภายในห้องพักได้

- มีห้องพักที่มีความหลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีสิทธิ์เลือกห้องพักที่มีความเหมาะสมกับความต้องการเบื้องต้น

- กำหนดจำนวนผู้พักอาศัยภายในห้องพัก จากพื้นที่ใช้สอยภายในห้องจากที่ออกแบบไว้ตั้งแต่ต้นนั้นมีขนาด 14 ตารางเมตร ซึ่งเหมาะสมกับผู้พักอาศัยจำนวน 2 คน อย่างไรก็ตามในกรณีศึกษาห้องพักหญิงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ผู้วิจัยที่เข้าไปทำการศึกษานั้น ที่มีประชากรศึกษาอาศัยอยู่มากกว่า 2 คนนั้น ผู้วิจัยนำเสนอให้ขยายพื้นที่ห้องพักเพื่อให้เหมาะสมกับจำนวนที่นักศึกษาที่อาศัยในปัจจุบัน สำหรับอนาคตที่จะมีการสร้างใหม่ห้องพักหญิงน่าจะคำนึงถึงการขยายพื้นที่เพื่อให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่จะพักอาศัยภายในห้องพัก

5.3.2 แนวทางการออกแบบ

5.3.2.1 การออกแบบห้องพัก น่าจะมีความหลากหลายทางด้านการใช้งาน เช่น ควรจะคำนึงถึงการใช้งานในลักษณะของกิจกรรมส่วนตัว และกิจกรรมสาธารณะภายในห้องพัก เพื่อตอบสนองต่อการใช้งานของนักศึกษาที่พักอาศัย เช่น การจัดพื้นที่เพื่อให้เกิดความเป็นสัดส่วนระหว่างการใช้งานที่เป็นกิจกรรมส่วนตัว และกิจกรรมที่เป็นสาธารณะ

5.3.2.2 สำหรับลักษณะของเครื่องเรือนภายในห้องพักนั้น น่าจะคำนึงถึงโอกาสในการปรับเปลี่ยนพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก เพื่อที่จะทำให้เกิดการตอบสนองต่อนักศึกษาที่เข้าใช้งาน การคำนึงถึงเครื่องเรือนที่สามารถโยกย้ายและปรับเปลี่ยนได้นั้น จะนำไปสู่การจัดการพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักในลักษณะของการใช้งานทางด้านความเป็นส่วนตัวและการกำหนดพื้นที่สาธารณะภายในห้องพัก เช่น การมี partition หรือ ม่านกั้น เพื่อความเป็นส่วนตัว

ตัวอย่างห้องพักสำหรับประชากรศึกษาที่เป็นกรณีเฉพาะเจาะจงทั้ง 5 คน
ห้องนุ่น มีลักษณะความเป็นอยู่ในลักษณะถ้อยที่ถ้อยอาศัย การใช้พื้นที่ภายในห้องพักนั้นมีทั้งกิจกรรมส่วนตัวและสาธารณะ ห้องนุ่นยังเป็นห้องที่มีการสร้างกิจกรรมใหม่เพิ่มขึ้นจำนวนมาก และนุ่นยังมีการสร้างพื้นที่ส่วนตัว จากความต้องการความเป็นส่วนตัว และความต้องการในการหาพื้นที่เพื่อตอบสนองต่อกิจกรรมที่นุ่นต้องการจะทำ

ห้องจ๊ะเอ๋ มีลักษณะความเป็นอยู่แบบแบ่งแยก จากความเป็นผู้หญิงสมัยใหม่และมีความมั่นใจตัวเอง ห้องของจ๊ะเอ๋นั้นจะเน้นกิจกรรมที่เป็นส่วนตัว และภายในห้องนั้นไม่เกิดกิจกรรมที่เป็นสาธารณะ

ห้องเบลล์ มีความเป็นอยู่ในลักษณะที่เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ลักษณะในการใช้พื้นที่ภายในห้องนั้น มีทั้งกิจกรรมที่เป็นส่วนตัวและกิจกรรมสาธารณะ อย่างไรก็ตามคนภายในห้องก็ยังคงต้องการความเป็นส่วนตัวอยู่

ห้องครีม มีลักษณะความเป็นอยู่แบบแบ่งแยก แต่ห้องของครีมนั้นก็จะมีกิจกรรมที่เป็นสาธารณะอยู่ด้วย ในขณะที่เดียวกันก็รักที่อาศัยอยู่ภายในห้องเดียวกัน ก็ต้องความเป็นส่วนตัวมากกว่าเพื่อนคนอื่นๆ

ห้องฝ้าย มีความเป็นอยู่แบบถ้อยที่ถ้อยอาศัย และคนภายในห้องนั้นมีการสร้างเงื่อนไขในการอยู่อาศัยร่วมกัน สำหรับกิจกรรมภายในห้องของฝ้ายนั้นก็จะมีทั้งกิจกรรมที่เป็นส่วนตัวและกิจกรรมที่เป็นสาธารณะ

จากสิ่งที่ได้สังเคราะห์ถึงการใช้พื้นที่ในแต่ละห้องของประชากรศึกษาหลักทั้ง 5 ห้องนั้น แสดงให้เห็นได้ว่าประชากรศึกษาทั้งหมดนั้นมีความต้องการในการใช้พื้นที่ส่วนตัว และใน

ขณะเดียวกันสำหรับห้องของนุ่น เบตส์ คริม และฝ้าย ต่างก็มีการใช้พื้นที่ในลักษณะที่เป็นพื้นที่สาธารณะด้วยเช่นกัน แตกต่างออกไปจากห้องของจีเอ ที่มีลักษณะการใช้พื้นที่ภายในห้องในลักษณะของการใช้พื้นที่ส่วนตัวเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ห้องพักที่ประชากรศึกษาหลักทั้ง 5 คนได้อาศัยอยู่นั้น มีพื้นที่เพียง 14 ตร.ม. ซึ่งพื้นที่ใช้สอยเดิมที่สถาปนิกได้ออกแบบไว้ นั้น เพื่อจำนวนคนพักอาศัยเพียง 2 คนเท่านั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาจากสิ่งที่เกิดขึ้นต่อประชากรศึกษาทั้ง 5 คน ที่เป็นกรณีศึกษาเฉพาะเจาะจงของงานวิจัยชิ้นนี้ โดยเริ่มจากการขยายห้องพักโดยผู้วิจัยคิดจากขนาดห้องพักเดิมจากขนาด 14 ตร.ม. เป็น 28 ตร.ม. โดยการเชื่อมต่อพื้นที่ 2 ห้องเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นการเพิ่มพื้นที่ใช้สอยภายในห้องพัก จากนั้นผู้วิจัยจะนำเสนอแนวทางของการจัดผังห้องพัก และการเลือกใช้เครื่องเรือน เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะการใช้พื้นที่ในแต่ละห้องสำหรับประชากรศึกษาหลักทั้ง 5 คนดังนี้

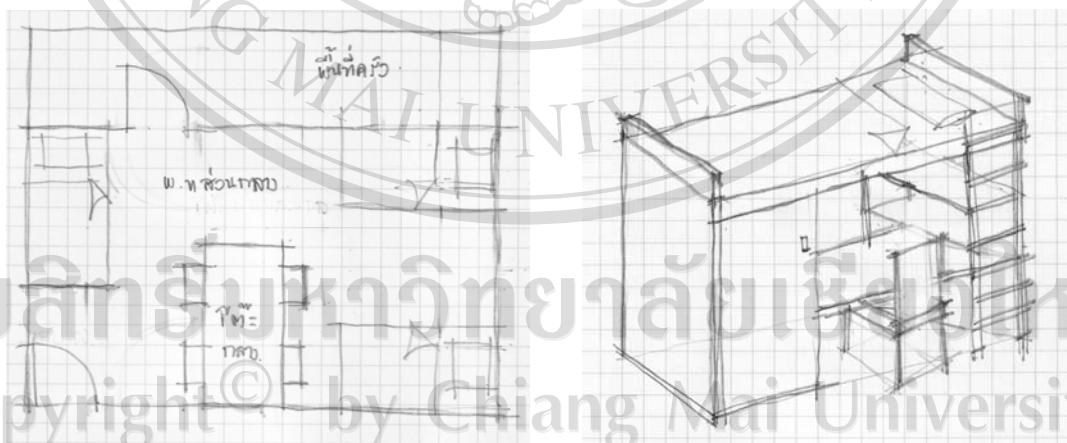
The logo of Chiang Mai University is a circular emblem. In the center is a detailed illustration of an elephant standing and facing left. The elephant is surrounded by a circular border containing the text "CHIANG MAI UNIVERSITY 1964". On either side of the elephant, there is a decorative floral or sunburst-like symbol.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ห้องนุ่น

สำหรับห้องนี้เป็นห้องที่มีกิจกรรมสาธารณะเยอะ และมีการสร้างกิจกรรมใหม่เกิดขึ้นภายในห้อง จากจำนวนประชากรที่อาศัยภายในห้องนั้น มีความต้องการในการทำกิจกรรมสาธารณะ และจากข้อมูลในลักษณะของการใช้พื้นที่ใช้สอยภายในห้องนั้น แสดงให้เห็นได้ว่าประชากรภายในห้องพักของนุ่นนั้น มีเห็นถึงความสำคัญในการทำกิจกรรมสาธารณะ ใกล้เคียงกับการทำกิจกรรมส่วนตัว

ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอเครื่องเรือนภายในห้องที่แบ่งแยกถึงกิจกรรมที่เป็นสาธารณะ และเครื่องเรือนที่เป็นส่วนตัว และเครื่องเรือนภายในห้องนั้นจะต้องสามารถเคลื่อนย้ายปรับเปลี่ยนได้ เช่น เติงนอนนั้นแนะนำให้ใช้แบบที่เป็นที่เก็บของ ตู้เสื้อผ้า รวมถึงโต๊ะเขียนหนังสือภายในตัวเดียวกัน เพื่อเป็นการแบ่งแยกการใช้งาน และก่อให้เกิดความเป็นส่วนตัวของแต่ละบุคคล และในขณะที่ประชากรศึกษา ทำการบ้านหรืออ่านหนังสือนั้น ก็ใช้โคมไฟเฉพาะ ซึ่งจะไม่รบกวนต่อประชากรศึกษาที่อาศัยอยู่ร่วมกันด้วย การใช้เครื่องเรือนในลักษณะนี้ จะให้เกิดพื้นที่ว่างมากขึ้น ซึ่งนำไปสู่การปรับเปลี่ยนเพื่อการใช้สำหรับกิจกรรมสาธารณะของประชากรศึกษาภายในห้องพักสำหรับห้องนุ่นที่ชอบดูหนัง ติปโปง รวมถึงการรับประทานอาหารร่วมกัน ผู้วิจัยจึงคิดว่าควรมีโต๊ะกลางขนาดใหญ่ เพื่อใช้ในการทำกิจกรรมสาธารณะ ต่างๆภายในห้อง นอกจากนี้แล้วภายในห้องยังเกิดพื้นที่ว่าง เพื่อใช้ในการทำกิจกรรมอื่นๆ ร่วมกันได้

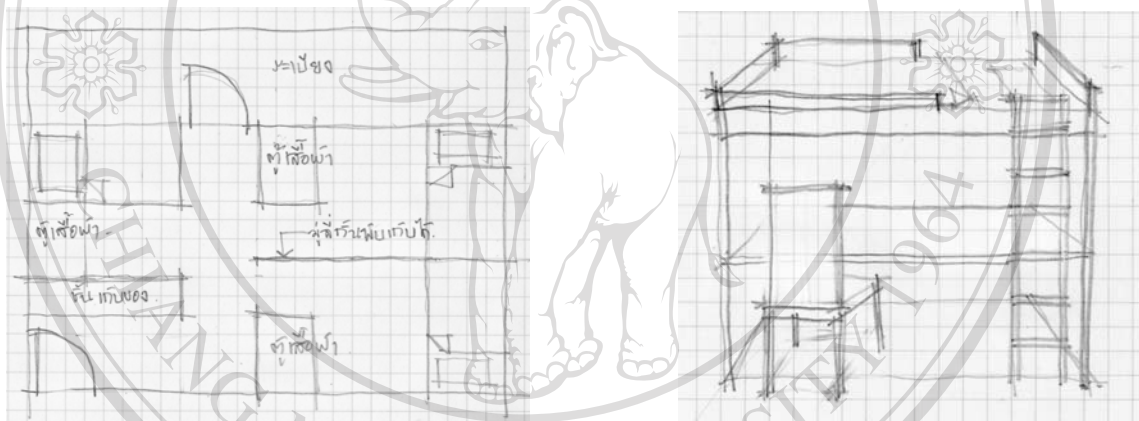

ภาพที่ 5.3.2.1 แสดงการจัดพื้นที่ส่วนตัว และพื้นที่สาธารณะ การแยกเครื่องเรือนของแต่ละบุคคลออกจากกัน เพื่อความเป็นส่วนตัว ในส่วนของเตียงสองชั้นนั้น ชั้นล่างจะเป็นส่วนของโต๊ะเขียนหนังสือและเป็นตู้เสื้อผ้าในตัว เพื่อการประหยัดพื้นที่ภายในห้อง

ห้องจีเอ

สำหรับในกรณีห้องของจีเอ ที่มีลักษณะของการแบ่งแยกกันอยู่นั้น จากลักษณะการใช้พื้นที่ใช้สอยภายในห้องของจีเอ นั้นใช้ในลักษณะกิจกรรมที่เน้นในส่วนของกิจกรรมที่เป็นส่วนตัวทั้งหมด ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ลักษณะเครื่องเรือนที่แตกต่างออกไปจากห้องของนุ่น โดยเน้นไปที่การแบ่งแยกถึงความเป็นส่วนตัวของประชากรศึกษาภายในห้องพัก

การเลือกใช้รูปแบบของเครื่องเรือนแตกต่างออกไปจากห้องนุ่นเนื่องจาก คนภายในห้องนั้นมีความต้องการในการใช้พื้นที่ส่วนตัวมากกว่า ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบพื้นที่ใช้สอยภายในห้องให้เพื่อความเป็นส่วนตัว พื้นที่ใช้สอยภายในห้องนั้น จึงถูกแบ่งให้ใช้โดยเน้นถึงกิจกรรมส่วนตัว และมีม้านั่งที่สามารถเปิดและปิดได้ ให้ประชากรศึกษาเลือกปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการ

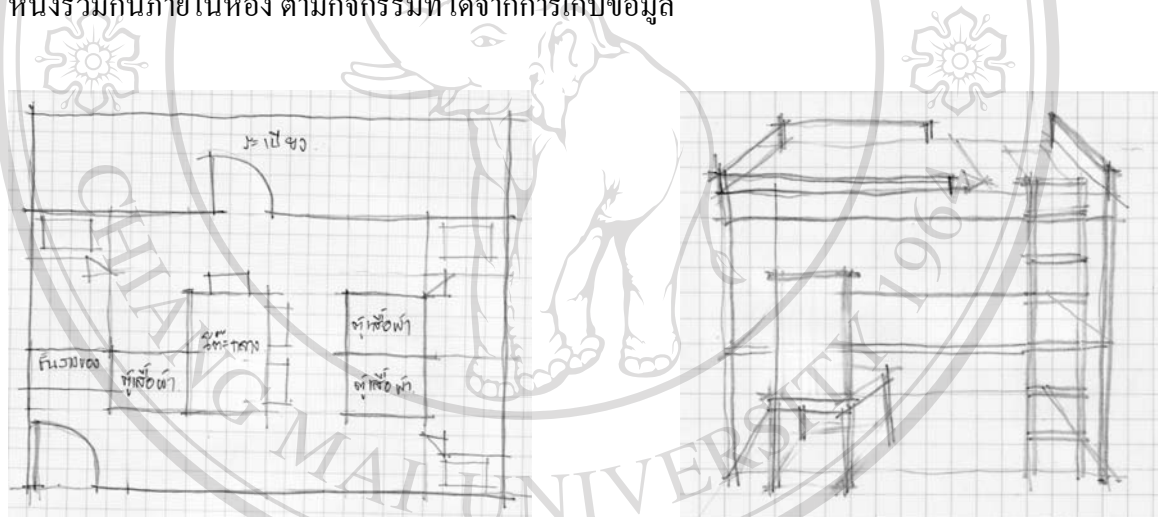
ภาพที่ 5.3.2.2 แสดงการจัดพื้นที่ส่วนตัว และพื้นที่สาธารณะ การแยกเครื่องเรือนของแต่ละบุคคลออกจากกัน เพื่อความเป็นส่วนตัว ในส่วนของเตียงสองชั้นสำหรับห้องนี้นั้นจะชั้นล่างจะเป็นโต๊ะเขียนหนังสือ และมีตู้เสื้อผ้าแยกออกต่างหาก เนื่องจากประชากรศึกษานั้นถึงความต้องการในการเป็นส่วนตัว จึงให้มีพื้นที่พอเพียงสำหรับเครื่องเรือนแยกชั้น

ห้องเบลล์

สำหรับห้องของเบลล์ที่มีลักษณะการอยู่อาศัยแบบเคอพลิตีส่วนบุคคล สำหรับความคิดเห็นของผู้วิจัยแล้ว ห้องของเบลล์แสดงให้เห็นได้ว่าบนพื้นที่หอพักหญิงซึ่งถือว่าเป็นพื้นที่สาธารณะนั้น ประชากรศึกษาที่พักอาศัยภายในห้องของเบลล์ ยังคงต้องการความเป็นส่วนตัว และประชากรศึกษาที่พักอาศัยในห้องของเบลล์นั้น ได้สร้างขอบเขตความเป็นส่วนตัวขึ้น ในลักษณะของความรู้สึกทางด้านการเคอพลิตีซึ่งกันและกัน

อย่างไรก็ตามห้องของเบลล์นั้นมีความต้องการในการใช้งานในลักษณะของกิจกรรมส่วนตัวมากกว่ากิจกรรมสาธารณะ ผู้วิจัยจึงนำเสนอลักษณะเครื่องเรือนแบบเดียวกับห้องของจีเอเพื่อเป็นการเพิ่มการใช้งานสำหรับพื้นที่ส่วนตัว อย่างไรก็ตาม ภายในห้องพักยังคงมีพื้นที่สาธารณะที่ยังสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามการใช้งาน เช่น มิโตะการไว้รับประทานอาหารเช้า หรือการดูหนังร่วมกันภายในห้อง ตามกิจกรรมที่ได้จากการเก็บข้อมูล

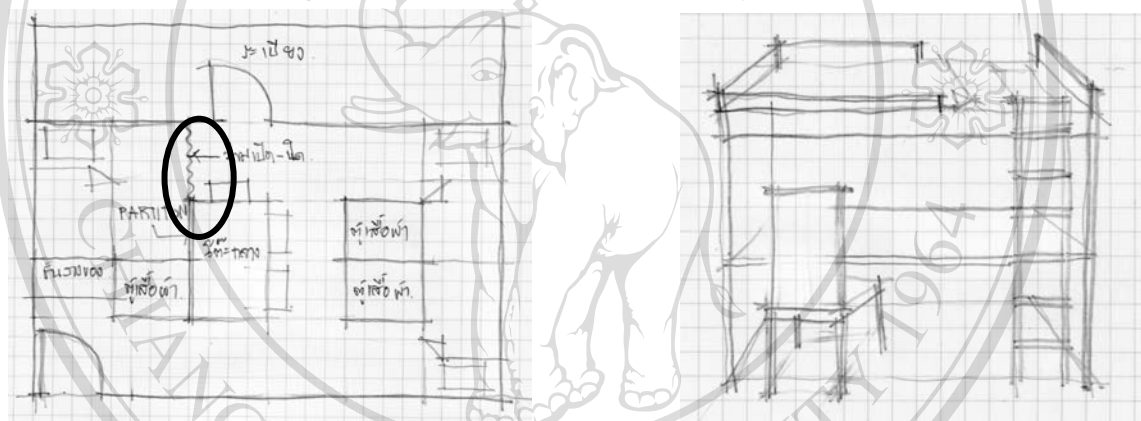

ภาพที่ 5.3.2.3 แสดงการจัดพื้นที่ส่วนตัว และพื้นที่สาธารณะ การแยกเครื่องเรือนของแต่ละบุคคลออกจากกัน เพื่อความเป็นส่วนตัว ในส่วนของเตียงสองชั้นสำหรับห้องนี้นั้นจะชั้นล่างจะเป็นโต๊ะเขียนหนังสือ และมีตู้เสื้อผ้าแยกออกต่างหาก เนื่องจากประชากรศึกษานั้นถึงความต้องการในการเป็นส่วนตัว จึงให้มีพื้นที่พอเพียงสำหรับเครื่องเรือนแยกชั้น

ห้องคริม

สำหรับห้องคริมนั้น จากลักษณะการอยู่อาศัยแบบมีการแบ่งกลุ่ม คือคริมที่มีความสนิทสนมกับก๊อ ซึ่งมีการใช้พื้นที่ห้องทั้งกิจกรรมที่เป็นส่วนตัว และกิจกรรมที่เป็นสาธารณะ ในขณะที่เดียวกันที่ก๊อไก่อ มีความต้องการในการใช้พื้นที่สำหรับความเป็นส่วนตัวเพียงอย่างเดียว ซึ่งเห็นได้จากการที่ก๊อไก่อใช้ผ้าห่มล้อมรอบพื้นที่เตียงนอนของก๊อไก่อ และก๊อไก่อก็จะใช้พื้นที่ภายในพื้นที่เตียงเสียเป็นส่วนใหญ่

ข้อเสนอแนะสำหรับห้องคริมนั้นจะคล้ายกับห้องของเบลล์ คือจะเน้นการจัดห้องในลักษณะที่เน้นความเป็นส่วนตัว แต่ก๊อไก่อยังมีพื้นที่ใช้สอยสำหรับกิจกรรมสาธารณะ ซึ่งจะแตกต่างกัน คือ จะเพิ่มส่วนม่านในการเปิดและปิด สำหรับเวลาที่ต้องการความเป็นส่วนตัวให้ก๊อไก่อได้เลือกใช้

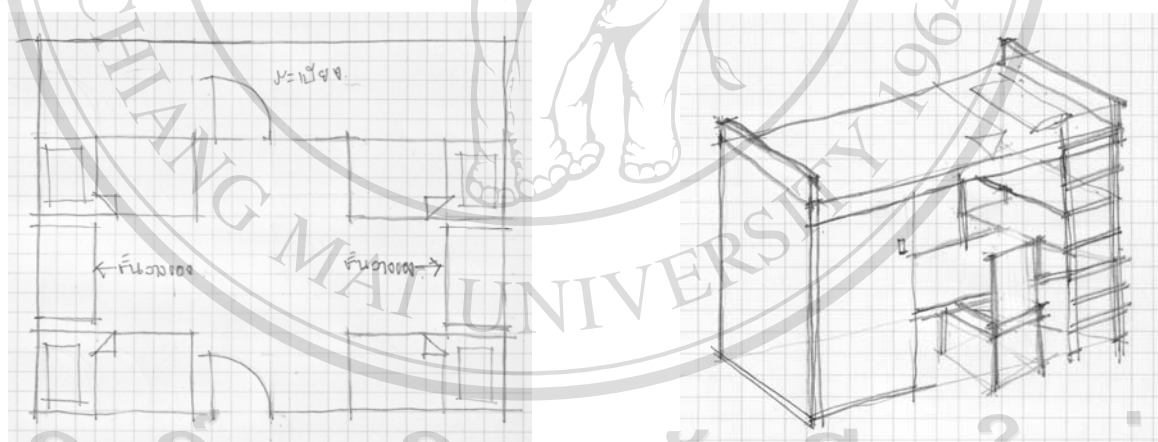

ภาพที่ 5.3.2.4 แสดงให้เห็นการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในห้อง และมีม่านเพื่อเพิ่มความเป็นส่วนตัวสำหรับก๊อไก่อ ในส่วนของเตียงสองชั้นสำหรับห้องนี้นั้นจะชั้นล่างจะเป็น โต๊ะเขียนหนังสือ และมีตู้เสื้อผ้าแยกออกต่างหาก เนื่องจากประชากรศึกษาเน้นถึงความต้องการในการเป็นส่วนตัว จึงให้มีพื้นที่พอเพียงสำหรับเครื่องเรือนแยกชั้น

ห้องฝ้าย

สำหรับห้องของฝ้าย ที่มีลักษณะการอยู่อาศัยในแบบถ้อยที่ถ้อยอาศัย และมีการสร้างเงื่อนใจในการอยู่ร่วมกัน ปัญหาเดิมของห้องฝ้ายคือ เครื่องเรือนมีไม่เพียงพอ และพื้นที่ห้องแคบมาก และจำนวนประชากรศึกษาของฝ้ายเองนั้นเยอะกว่าห้องอื่นๆ การขยายห้องพักจึงเป็นทางเลือกหนึ่ง ซึ่งทำให้พื้นที่นั้นพอเหมาะกับจำนวนคนที่ถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ต้น ดังนั้น การปรับเปลี่ยนห้องฝ้ายนั้น ผู้วิจัยได้จัดพื้นที่ใช้สอยเพื่อให้สะดวกแก่การใช้งานของประชากรศึกษาแต่ละคน

สำหรับเครื่องเรือนที่เลือกใช้นั้นจะมีลักษณะเช่นเดียวกับห้องนุ่ เนื่องจากประชากรศึกษาที่มีจำนวนมากกว่าห้องอื่น ในขณะที่มีพื้นที่เท่ากัน ทำให้พื้นที่สาธารณะภายในห้องนั้นมีขนาดเล็ก แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้เว้นพื้นที่ส่วนกลางไว้สำหรับให้ประชากรศึกษาภายในห้องได้ใช้งาน และจากกิจกรรมที่ชอบทำส่วนใหญ่จะเป็นการพูดคุยกันของคนภายในห้อง การเปิดพื้นที่ตรงกลางให้โล่ง นั้นก็เป็นการเชื่อมต่อความสัมพันธ์ให้ประชากรศึกษานั้นมีการเชื่อมต่อของกิจกรรมได้โดยงาน จากความเคลื่อนไหวของพื้นที่ และเครื่องเรือนภายในห้องนั้นก็สามารปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการ

ภาพที่ 5.3.2.5 แสดงการจัดพื้นที่ส่วนตัว และพื้นที่สาธารณะ การแยกเครื่องเรือนของแต่ละบุคคลออกจากกัน เพื่อความเป็นส่วนตัว ในส่วนของเตียงสองชั้นนั้น ชั้นล่างจะเป็นส่วนของโต๊ะเขียนหนังสือและเป็นตู้เสื้อผ้าในตัว เพื่อการประหยัดพื้นที่ภายในห้อง

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อให้เห็นแนวทางปรับปรุงงานวิจัย

5.4.2 การเรียนรู้ทฤษฎีที่ซับซ้อนจากโครงสร้างทางทฤษฎีที่เกิดขึ้นในทฤษฎี “คู่ตรงข้าม” เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้วิจัยได้เข้าใจถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคม จากโครงสร้างทางสังคมไทยในอดีต ที่มีโครงสร้างทางสังคมในลักษณะของผู้ชายเป็นใหญ่ ที่จำกัดพื้นที่ของผู้หญิงไว้ภายในบ้าน แต่สำหรับปัจจุบันแล้ว โครงสร้างในลักษณะของ “คู่ตรงข้าม” นั้นได้ปรับเปลี่ยนไปจากเดิม จะเห็นถึงความซับซ้อนภายในโครงสร้างคู่ตรงข้ามในอีกระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตามโครงสร้างที่ซ้อนทับกันอยู่ไม่ได้หยุดแค่เพียงสิ่งที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไป เมื่อมองลึกลงไปอีกจะเห็น โครงสร้างและปัจจัยอื่นๆ อยู่ภายใต้โครงสร้างของคู่ตรงข้ามอีกหลายชั้น

5.4.3 การสร้างเครื่องมือสำหรับงานวิจัยนี้ คือ โครงสร้างคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ อัดเสียง การถ่ายภาพ วาดภาพ การสังเกต และการตีความ เครื่องมือเหล่านี้ได้มาจากการวิเคราะห์วรรณกรรมและการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้จะใช้เครื่องมือจำนวนมาก เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยทางด้านคุณภาพ และมีความต้องการในการเก็บข้อมูลเชิงลึกถึงแม้ว่าจะเตรียมการเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกแล้ว ก็ยังต้องอาศัยไหวพริบของผู้วิจัย เมื่อลงภาคสนาม ในการปรับเปลี่ยนไปตามสภาพที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์หลายอย่างเพื่อใช้ประกอบในการเก็บข้อมูล ดังนั้นจึงควรมีการวางแผนและเลือกเครื่องมือให้เหมาะสมกับการใช้งานในแต่ละพื้นที่ที่เข้าไปเก็บข้อมูล และสิ่งสำคัญคือการสังเกต เนื่องจากว่าเครื่องมือแต่ละชิ้นนั้น มีความประสิทธิภาพในการทำงานที่แตกต่างกัน

5.4.4 การเข้าถึงตัวประชากรศึกษาแต่ละคนในระยะเวลาอันจำกัดนั้นเป็นเรื่องที่ยากสำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยเริ่มจากการพูดคุยหรือสัมภาษณ์ในเรื่องการใช้ชีวิตประจำวันก่อน เพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยและตัวประชากรศึกษา และครั้งที่นัดสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยจะนัดประชากรศึกษาหลักและประชากรศึกษารองมาที่อาศัยอยู่ในห้องเดียวกันมาในเวลาเดียวกัน เพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคย และคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามแบบปลายเปิดในลักษณะของการตั้งคำถามที่ปล่อยให้ประชากรศึกษาตอบได้อย่างอิสระ จึงขอเสนอว่า ควรจะหาวิธีในการสร้างความสนิทสนมคุ้นเคยกันก่อน เช่น การนัดสัมภาษณ์ในลักษณะที่เป็นกลุ่มก่อน เพื่อเป็นการทำความรู้จักกันเบื้องต้น และยังสามารสร้างความสัมพันธ์ได้รวดเร็วกว่า จากความสนิทสนมคุ้นเคยนั้นจะสร้างความเป็นกันเอง และทำให้ประชากรศึกษานั้น กล้าที่จะพูดถึงเรื่องส่วนตัวมากขึ้น จะทำให้การเข้าไปเก็บข้อมูลในพื้นที่ส่วนตัวนั้นจะมีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น

5.4.5 ในการสรุปข้อมูลและเรียบเรียงข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์แล้ว การตีความจากข้อมูลที่ได้มานั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปจนถึงครอบครัวของประชากรศึกษาหลักและประชากรศึกษารอง การจะตีความเป็นเรื่องทีละเอียดย่อยและการจะ

ตีความออกมาให้ได้ซึ่งความหมายที่ประชากรศึกษาต้องการสื่อสาร จึงเป็นเรื่องยากและน่าวิตกเป็นอย่างมาก จึงขอเสนอว่าในการสัมภาษณ์ในลักษณะของคำถามแบบปลายเปิด จะเป็นจะต้องมีการสร้างคำถามที่เฉพาะเจาะจงและรัดกุมเพื่อเป็นหาคำตอบที่ตรงต่อสิ่งที่ต้องการจะศึกษา หรืออาจจะมีคำถามในลักษณะหรือเป็นคำถามแบบปลายปิดเข้ามาร่วมใช้ในการสัมภาษณ์ด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved